

— Σώπα, ρε 'Αμερόληφτε, κλι τὸ παράκανεσ σή-
μερα μὲ τίς παληκαριές σου!

— Ἐγώ, ἐγώ!

— Ναι, σὺ!

— Βρὲ θὰ σοῦ ρίγανε!

— Μὰ γὰρ σταθῆτε, δὲ λέει: τάχα κηλιά: Γιά τοὺς
λιμονοτόρους.

— Νὰ κι ὁ Λεμιάς, πού λαθαίνει τὸ λόγο.

Κάτι λόγια εἶπαν ἀκόμα κλι ξερνικά ἀρπαχτή-
κανε. Ἄλλοι μῆχανε σὴν μέτρη γὰ τοὺς κρητήσου.

— Ἄσε με!

— Στάσου!

Τὰ καθίσματα πέσανε, ποτήρια, φλυτζάνια σπά-
σανε. Οἱ γυναῖκες φέγγανε μὲ φωνές, ἀφίνοντας, πολ-
λές, τὰ χρυσομένα πασομιάκια τους, φέγγανε μὲ τίς
κάλτσες, οἱ ἄντρες βγάλιναν ἔξω. Ὁ λατεροπαλίχτης
κι ὁ βελήθης του, συνηθισμένοι ἀπὸ τέτοιον, σταθίκανε
περλεργοί.

Σὲ μιὰ σπρωξιά μεγάλη ὁ 'Αμερόληφτος κυλήτη-
κε κάτω κλι τὰ μεγάλα πόδια τοῦ ἀνθρωπάρα τὸν
πκτούσανε.

— Ἦ φρουρά!

Στὶ βήθος τῆς μεγάλης αὐλῆς λόγχαε λάμψανε στὸ
μισοτικτόσι. Οἱ ἀλάνηδες χωρίσανε. Ὁ ἀνθρωπάρας
κρητότε μιὰ λουρίδα ἐνὸς ρούχου στὰ χέρια του κλι
δὲν ἤξερε τίνοσ εἶνε. Εἶδε τὸν Τσιφούτη πέρα λίγο
γὰ στέκεται κλι γὰ βλέπει τὸν χέρι του πού βρέ-
θηκε μὲ μόνε σχεδὸν τὴν ἄπρη ριγωτὴ φίδρα, σχι-
σμένη κλι αὐτῆ. ἐνὼ τὸ ἄρμακ, τὸ περισσότερο, εἶχε
χαθεῖ.

✱

Ὁ νέος μὲ τὰ μαῦρα πῆγε κλι τὴν ἄλλη, βραδεῖα
κεῖ ζητώντας γὰ δεῖ τὰ νέκ. Ἄλλ' εἶδε ἔξω ἀπ' τὸ
καμικάκι τῆς, στήν αὐλή, πλῆθος γὰ στέκεται, κό-
σμος, ἀλῆτες, ἐργάτες τοῦ λιμανιοῦ, ναῦτες. Κεῖνη
τὴ στιγμή ἡ πόρτα τῆς ἀνοῖξε κλι φάνηκε γὰ βγαίνει
κάποιος κλι πίσω αὐτῆ. Θέλησε γὰ κλείσει, ἀλλὰ τὸ
πλῆθος δὲν τὴν ἄφισε. Ἦνας ναύτης ψηλὸς πολὺ, ἔνας
γίνας, μπῆκε μπρός, ὑψώθηκε πάνω ἀπ' ὅλους. τὴν
ἄρπαξε πρῶτοντάς τὴν μέτρη κλι μὲ ὀρμὴ ἐκλείσε
τὴν πόρτα.

Ὁ νέος ἔφυγε, ἐνὼ τὸ πλῆθος, ἔνας σφοδρὸς ταραντα,
ἦ πενήντα μεγακαράδιον, οὐρλιαζε, οὐρλιαζε κλι
σπρωχόταν ἔξω ἀπ' τὴν κλειστὴ πόρτα.

ΔΗΜΟΣΘ. Ν. ΒΟΥΤΥΡΑΣ

Στὴ Θεσσαλονίκη δ

ΝΟΥΜΑΣ

πουλιέται στὸ Βιβλιοπώλειο

ΚΑΣΤΡΙΝΑΚΗ καὶ ΓΕΩΡΓΙΑΝΤΑ

'Οδὸς Ἐλ. Βενιζέλου ἀριθ. 105.

Ἡ Κοινή Γνώμη

ΓΡΑΜΜΑ ΦΙΛΟΥ

Αγαπητὴ κ. Α. Ταγροπούλε

Λε μουτχε γὰ διαβῶ το ἀρθρο του κ. Ν. Γιαν-
νίου, οὔτε το τελευταῖο φύλλο τοῦ Σοσιαλιστικοῦ
Φύλλου γὰ να μπορεῶ να κρινῶ οσα γραφεῖς στο
«Χωρίς Γραμματισμο» του φύλλου σου ἀριθ. 598.
Σοσιαλιστὴς οἷως ἔγω, θέρω χορὸς μου να δια-
μαρτυρηθῶ γὰ τ' ἀδικία που μας κανεῖς λέγοντας
στὴν ἰδια στήλη «αρχινη να βρίζη ἀδικιοσολα κλι
σοσιαλιστικα». Ἀδυντορτα μπορεῖ να β' ζῶ κανεῖς
οχι οἷως κλι σοσιαλιστικα γιὰτι οἱ σοσιαλιστὴς δε
βρίζουνε. Σὺζήτουν τιμια κλι δικαιιοσολα μ' ἐπιχει-
ρηματα. Ἡ βρισια, ἔξω ἀπο τὸν ξηρὸ τέλοσιν, δαχνα
κ' ἀδυναμια στη σιζήτησιν κ' οἱ σοσιαλιστὴς γχουν
τετοια πιστη στον αγωνα τους να τὴν ἀραιοσση
στην Ἰδα τους που δὲν ξελαφτουν ποτε σε βαθμο να
καταφυρονε στη βρισια κλι να πολεμωνε οἱ ἰδιοι
την Ἰδα τους με ἀνιγτρο μεσα σαν τὴ βρισια.

Ἀ τρεις φορες ἀνοιξε τις στήλες του ο «Νουμας»
στοὺς Σοσιαλιστὴς. Περιοτερε ἀπο καθε ἑλληρικὸ
φύλλο—οχι βεβια τα σοσιαλιστικα—απο τις στήλες
του Νουμα διαλαλήθηε το σοσιαλιστικὸ κερνημα.
Να γιὰτι σε παρακαλω, ἀπολοθῶνας τις παραιοσες
σου, να δημοσιοφεις τὸντο το γρημα μου κλι να
διορθωσες τ' ἀδικια που μας κανεῖς ἀθελα σου.

Σαλονικη 25.9.16

Με ἀγαπητὴ κ' εχειωμησιν

Π. ΠΑΒΛΙΑΝΣ

Σ. τοῦ Ν. Ἄμα διαβ' μετ' ἡ Παρλιδης: τὰ «Σοσιαλιστικὰ
φύλλα» ἀ: χαρακτηρησιν ὁ ἰδιος, κλι ἀ: δώσει ὅποιο ὄνομα
θέλει, στὸ φέροσμο τοῦ Γιαννίου. Λέγο μᾶς σκοτίει αὐτό.
Ἔπειδὴ ὁ περιόσημος μεταφραστής τοῦ Κρητοῦ τῆς ζωῆς
(Β' ἐκτ: «Νουμά» σελ. 252, στὰ «Χωρίς γραμματισμο»)
μᾶς πῆρε τ' ἀδ' ἡ μας τοσμπανίζοντα: ἀδικιοσολα γὰ εσ-
ο-σ-ι-α-λ-ι-σ-τ-ι-κὴ συνείδηση κλι «σο-σ-ι-α-λ-ι-σ-τ-ι-κὴ
ἐλευθέρωσι» κλι σοσιαλιστικὴ. δὲν ἔφορνε τί ἄλλο ἀκόμη,
χαρακτηρησιν κλι μετ: τὸ ἀδυντορσο φέροσιν τοῦ γὰ
σοσιαλιστικὴ βρισια. Σήμερα θάν τὸ χαρακτηρησιν ἄλ-
λιότινα τὸ φέροσιν τοῦ, πὸ βρισι, βεβια, γιὰτι στὸ
χερσινὸ φυλλάδιο τοῦ περιοδικοῦ του δὲ εἶχε τὴν παλη-
καριὰ γὰ δημοσιοφειν εἶνα γράμμα μου πὸ ἀνικεῖτοθε τις
συκοφαντίες του κλι τὸν κάθιζε σὴν θέση του. Μὰ ἀπὸ
τὸν κ. Ἰωαννῶ δ' ἀ μπορεῖ νον τὰ περιμένει κανεῖς. Εἶ-
να μᾶτοσρα, οσα τέτια.